

KÖNYVSZEMLE- ÚJ KÖNYVEK

Bognár Károly: Harminc év a haladás ellen.

A könyv szerzője hatalmas tény- és dokumentációs anyag feldolgozásával – zömében nyugati forrásokból származó publikációkra támaszkodva – politikai, katonapolitikai aspektusból elemzi az imperialista erők legagresszívebb katonai tömbjének harmincéves tevékenységét. Sokoldalú elemzést adja a NATO atompolitikájának, a katonai kiadások fokozódó növekedésének, a politikai enyhülés elleni kampánynak, s végül a NATO jövőjével kapcsolatos elképzeléseknek.

Várnai Ferenc: A hosszú meneteléstől az agresszióig.

Milyen hatással van a maoizmus a kínai hadseregre? Hogyan illeszkedik a hadsereg a kínai társadalomba, mi a szerepe a hatalmi viszonyokban és miként szolgálja a nagyhatalmi soviniszta hegemonisztikus külpolitikát? Mekkora erőt képvisel jelenleg a kínai hadsereg, s mit nyújt a nyugat a hadsereg technikai fejlesztéséhez, esetleg az atompotenciál növeléséhez?

A mű szerzője a – a kínai viszonyok jó ismerője – többek között ezekre a kérdésekre ad választ. Elkötelezetten és érdeklődően mutatja be a kínai politika látványos „pálfordulásait”, az olyan eseményeket, mint a „nagy ugrás” és a „kulturális forradalom”, behatóan elemzi hogyan jutott el a maoizmus és a kínai politika a forradalom megtagadásáig, az imperializmushoz fűződő szövetségig és a világháború igenléséig.

Árkus István: Akcióban a Fekete Internacionálé

A hitleri fasizmus összeomlása után alakuló nemzetközi fasiszta szervezeteket nevezi a világsajtó Fekete Internacionálének.

Az első szervezetei mindjárt 1945 után alakultak, hogy a náci háborús bűnösöket megmentsék.

Azóta a világon mindenütt újabb és újabb terrorcselekmények híre rendíti meg a közvéleményt. Egy időben az OAS terrorszervet bombáitól reszketett a világ, majd az olasz újfasiszták pucscot készítettek elő, amiből véres utcai összetűzések, és gyilkosságok születtek. Chilében pedig a fasiszta szervezet vette át a hatalmat.

Árkus István könyve az újfasiszták szervezeteit és bűncselekményeit tárja fel megdöbhentő izgalmassággal.

Réti Ervin: Afrikai frontvonalak

Afrika térképe napjainkban is változik. Ezek a változások jelzik, hogy ez a kontinens a világpolitika fontos térsége lett.

A „Katonapolitika fiataloknak” sorozatban megjelenő mű azokat a nagy változásokat elemzi, amelyek az elmúlt évtized során a fekete kontinens átment. Azzal a három válságvonulattal foglalkozik, amelyek meghatározzák Afrika jelenlegi állapotát.

Az Afrika szarvánál történt események kapcsán ismerteti a szerző az etiópiai fejlődést.

Bemutatja az angolai eseményeket, a három felszabadító háborút, és a szocialista országok segítségnyújtását.

Vajda Péter: Szövetség a béke ellen

A kötet a történelmi események összefüggésében ismerteti a katonai szövetség létrehozásának körülményeit és céljait.

A neves újságíró a valóságnak megfelelően mutatja be a NATO negatív külpolitikai szerepét a békés egymás mellett élés korában. Bemutatja a szövetség tagállamai hadseregeinek belpolitikai szerepét, különösen ott, ahol a munkásmozgalom és a baloldal erős.

A szerző bizonyító erővel tájékoztatja az olvasót arról, hogy a változó világban a tőkés érdekek ütköznek és az ellentétek az érdekeknek megfelelően éleződnek, mint pl. az Amerikai Egyesült Államok és Nyugat-Európa vagy Görögország és Törökország szövetségén belüli ellentéte.

Közelmúltunk és napjaink csupán példaként említett, néhány kifejezetten izgalmas kérdésére keres és talál választ a szerző a NATO hadseregeinek bemutatásával.

(Zrínyi Katonai Kiadó)

A kommunista és munkáspártok szociálpolitikája a szocialista társadalomban.

Moszkva, Politizdat, 1979.

A nemzetközi szerzői kollektíva által írt monográfia átfogóan jellemzi a szocialista közösséghez tartozó országok marxista-leninista pártjainak szociális téren folytatott politikáját, megvilágítja ennek elvi eltéréseit a tőkésországok szociálpolitikájától. Nagy, konkrét anyagot mutatja be a Bolgár Kommunista, Csehszlovákia Kommunista Pártja, a Lengyel Egyesült Munkáspárt, a Magyar Szocialista Munkáspárt, a Mongol Népi Forradalmi Párt, a Német Szocialista Egységpárt, a Román Kommunista Párt és a Szovjetunió Kommunista Pártja szociálpolitikáját, és egyebek közt elemzi, hogy milyen tapasztalatokat szereztek e pártok a tömegek anyagi jólétének és kulturális színvonalának emelésével, a szocialista életmód meggyökereztetésével, a társadalmi struktúra tökéletesítésével összefüggő problémák megoldásában. A szerzők

megmutatják mind a közös vonásokat, mind a specifikus sajátosságokat, abban, ahogy megoldják a szociális kérdéseket a testvérpártok a szocializmus építése folyamán.

(Béke és Szocializmus 1979. 7. sz.)

A. Todorov: Politikai enyhülés és ideológiai harc

Szófia, 1979.

A szerző vizsgálja a mai burzsoá politológiának az enyhülés problémájával kapcsolatos főbb álláspontjait, és szembeállítja velük a békeharc kérdéseinek marxista-leninista felfogását. Meggyőzően bizonyítja, hogy a Szovjetunió és a szocialista közösség többi országai következetesen harcolnak a háborúnak az emberiség életéből való kiiktatásáért, a társadalmi haladásért. A szerző kiemeli a szocialista országok hatalmas hozzájárulását a világorradalmi folyamat fejlődéséhez.

(Béke és Szocializmus 1979. 8. szám)

N. A. Petrovicsev: Az SZKP vezető szerepe növekedésének fontos tényezője

Moszkva, 1979.

A könyv kimutatja azt a kölcsönös összefüggést és kölcsönös meghatározottságot, amely egyfelől az SZKP szerepének növekedése, mint a párt fejlődésének objektív törvényszerűsége másfelől a pártszervezési munka megoldásának színvonala, mint e folyamat meghatározó, fontos szubjektív tényező között fennáll. A szerző részletesen megvilágítja az új típusú munkáspárt, a kommunista párt szerepét és helyét a társadalmi fejlődésben, ír a párt erejének és tekintélyének forrásairól, a párt tömegkapcsolatairól, sorainak növekedéséről és erősödéséről, szervezeti felépítéséről, a párton belüli viszonyokról, a kommunisták tevékenységének és kezdeményezőképességének fejlődéséről, a gazdasági és kulturális építőmunka, az

állami és társadalmi szervezetek vezetésének stílusáról és módszereiről a fejlett szocializmusban. A szerző hangsúlyozza továbbá az SZKP-nak, a kommunista világmozgalom alkotórészének internacionalista jellegét.

(Béke és Szocializmus, 1979. 10. sz.)

A Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága tudománypolitikai irányelveinek végrehajtása és a további feladatok...

A Központi Bizottság tudománypolitikai irányelveinek megjelenését követően a társadalmi élet minden területén széles körű aktivitás bontakozott ki az irányelvek megismerésére, egységes értelmezése és végrehajtása érdekében.

A Kossuth Könyvkiadó gondozásában megjelent könyv sokrétűen mutatja be az egyes tudományágak területén, a végrehajtás különböző szintjein eddig megtett utat az eközben elért eredményeket és felmerülő ellentmondásokat. Betekintést nyújt a dokumentumgyűjtemény a határozatalkotás bonyolult folyamatába, tanúsítva, hogy a végrehajtásban való cselekvő részvételnek egyik fontos előfeltétele az előkészítés demokratizmusa. Ezzel segíti a közép- és alsószintű pártszervek munkastílusának korszerűsítését is: felhívja a figyelmet a párthatározatok helyi adaptálásának,

az országos és helyi feladatok összekapcsolásának fontosságára.

(Pártélet, 1979. 8. szám)

Politikai elmélet – politikai gyakorlat

Kossuth Könyvkiadó

A politikatudomány és a politikai filozófia ismert művelője Dr. Kiss Artúr korábbi munkásságának szerves folytatásaként ezúttal arra vállalkozott, hogy legújabb kutatási eredményeit tárja a politikai elmélet és gyakorlat kérdései iránt érdeklődő olvasók elé.

A Kossuth Könyvkiadó által megjelentetett kötet a hatalmi-politikai tényezőkkel kapcsolatos ismeretelméleti és gyakorlati kérdésekkel foglalkozik. Érthető stílusban összegzi és értékeli a marxizmus klasszikusainak és a szocializmus építését irányító kommunista pártoknak a politikai tapasztalatait. A szerző két fő kérdésre koncentrálna: egyrészt arra, hogy „mire terjed ki az elmélet, és mennyire fedí vagy fedheti, milyen hűen tükrözheti vagy tükrözi a gyakorlatot”, másrészt, hogy „az elméletnek milyen értéke van az adott időszak emberei számára olyan vonatkozásban, hogy gyakorlatukat értelmezzék és a valóság átalakítására útmutatást kapjanak”.

(Pártélet, 1979. 10. szám)